

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Julianus M. 9. Ianuarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

obiisset. Et tamen sine plumis in cælos evolavit anno M. cccc. x. cum iusta illi homines inter Angeli perfolverent, funeris dicam tibicines, an virtutis buccinatores? *Ex Surio.*

Vtinam sciperes, quæ Dei sunt! intelligeres, quæ mundi sunt! provideres, quæ inferni sunt! profectò inferna horreres, superna appeteres, quæ ad manus sumi, contemneres. S. Bernard. in Ep.

S. JULIANUS M. 9. Ianuarii.

JULIANVS unicus parentum clarissimorum filius primam ætatem Musis consecravit. Eæ virgines in clientis sui pectus amorem virginittatis cum literis instillarunt. Sed obstiterè votis parentes, castas aures Hymenæo identidem pulsantes. Itaque à cælo antè per somnum armatus BASILISSAM duxit. Verùm precantes thalamo cælestis primùm odor afflavit; mox de servando pudore piè fermocinantibus cum MATRE aliisque Cælitibus CHRISTVS supervenit, qui & audentibus animos addidit, & utriusque nomina vitæ libro descripta ostendit. Ita virgo obiit BASILISSA; JULIANVS verò etiam Martyr; qui dum ad ludibrium totâ urbe vinctus circumducitur, CELSVS, mali Judicis non malus filiulus, conspicatur eum non tam inter lictorum, quàm Cælitum manus inambulare. Pedes proinde martyris complexus, & Christum puer non pueriliter, & ipse fassus, cum JULIANO ad ignem damnatur. Sed virtus proba è flammis splendidior nimirū exit, crescitque, matre etiam Celsi ad Christū adductâ. Caput demum omnibus sub annum Christi ccc. xi. auferitur. Sed neque sic locus coronæ defuit. *Ex Sur.*

Qui igne Christi captus fuerit, talis fit, qualis esset homo

homo solus super terram habitans, adeò nihil cura est ei gloria & ignominia. S. Chrysoft. hom. 52. in Acta.

S. MARTIANUS CONF. 10. Ianuarii.

NOVIT MARTIANVS maximæ Ædi Byzantii præpositus orationem, quò cælos & certius, & citius peteret, alatum reddere, creberrima illi jejunia & eleemosynas jungendo. Multus præterea in extruendis cœnobiis templisque fuit; monumentis, quæ ferè unica in mortali homine immortalia DEVS probat. Plenam, quoties foras prodivit, manum circumtulit, cum vacuâ nullum à se inopem passus abire. Veste, quàm diu vixit, non nisi unicâ semper usus, hac etiam, cum nulli ad manum nummi essent, se exuit, & egenum induit, sed divite lucro: quippe qui deinde cum seminudus pro arâ divinum cibum in populum partiretur, aureâ palàm à cælo veste ornari visus est, ut planè jam quæstum quæsisse, & pro paupere togâ meliorem ambiisse videri possit. Noctu porò vigil pius urbem obambulabat, vel quibus tunc etiam benefaceret, egenos, vel quos lotos domi curatosque terræ mandaret, mortuos quærens; ex quibus non pauci revixisse inter studia tam sancta memorantur, & alterum vitæ parentem MARTIANVM salutasse. Jam grassantem in templum suum crudeliter flammam medius ipse objecto Evangelicæ historiæ volumine stitit, precibus domuit, lacrimis extinxit. Secundum hæc aliaque mira, templo, quod ultimum ædificabat, & vitæ finem unâ imposuit. *Ex Metaphraste apud Surium.*

Manducat Deus in celo panem, quem percipit pauper in terra. Da ergo panem, da potum, da vestimentum,